

KRAJEVNA SKUPNOST STANE SEVER

Organizirali smo se, zdaj pa na delo

Najprej pogled naprej. V še vedno trajajočem času zagona dejavnosti krajevne samouprave in družbenopolitičnih organizacij, organizacij in društev bodo morali odigrati prebijačo vlogo člani Zveze komunistov. Ob osnovni organizaciji Zveze komunistov, v kateri je dobrih dvesto članov in članic, bodo oblikovali aktivne ZK v stanovanjskih enotah ter aktiv komunistov delegatov in članov organov krajevne skupnosti. Krajevna skupnost Stane Sever je danes, če izvzamemo nekaj komisij sveta krajevne skupnosti, samoupravno in družbenopolitično oblikovana. To pa je drugi, delovni začetek njenega ustvarjanja, njenega pristopa do neposrednih reševanj najrazličnejših nalog, ki jih bodo zanimali na ozemlju med Tbilisjsko cesto, tržaško železnico, Dolgim mostom in KS Barje. Štiri tisoč petsto prebivalcev ima sedaj krajevna skupnost Stane Sever ali drugače povedano prav toliko delovnih ljudi in občanov, ki niso tu storili prve življenjske korake, ampak so jih sem pripeljala nova stanovanja. Mnogi med njimi do vselitve v zajetne stanovanjske bloke in posamične stanovanjske hiše niso poznali tega predela Ljubljane. Sedaj pa so zgoščeni na sorazmeroma majhni površini s skoraj enakimi življenjskimi, bivalnimi in problemskimi vozi. Da bi lahko učinkovito pristopili k njihovu reševanju, so se lani odločili za oblikovanje samostojne krajevne skupnosti, ki so jo poimenovali po tamkaj rojenem slovenskem dramskem umetniku Stanetu Severju.

Med novimi krajevnimi skupnostmi naše občine ima obravnavana temeljna skupnost naše občine to prednost, da že razpolaga s prijetnimi, lepo urejenimi prostori za svojo dejavnost. Krajevna skupnost ima prostore na Tbilisjski 22 a. Ob prostorih za poklicne delavce je tudi dvorana, v kateri se lahko redno zbirajo vsi samoupravni in politični aktivisti te krajevne skupnosti. Tako je poskrbljeno za delo organov krajevne skupnosti. Kakšne pa so možnosti za delo organizacij in društev?

»Medtem ko smo že oblikovali temeljne enote vseh družbenopolitičnih organizacij, pa je med organizacijami trenutno ustanovljena le zveza rezervnih vojaških starešin,« je podal trenutno stanje na tem področju predsednik skupščine KS Miroslav Ulčar. »K oživiljanju drugih organizacij in društev bomo pristopili v naslednjih tednih. Računamo na sestavo kulturnega društva, ki bi nadaljeval poslanstvo mojstra gledališke besede Staneta Severja. Prepričani smo, da bodo mladi vzpostavili tudi najrazličnejše oblike organiziranja tehnične kulture, pa tudi na šport in rekreacijo ne mislimo pozabiti. Če sem omenjal predvsem mlade, to ne pomeni, da ta poziv ni naslovljen tudi odraslim. Še toliko bolj,

ker je med njimi precej krajanov, ki bi bili lahko programski, strokovni, mentorski nosilci dejavnosti. Mislim, da prostor ne predstavlja oviro. V vseh blokkih so namenski prostori za društveno delo, pa tudi deli kleti so tako oblikovani, da omogočajo tako aktivnost.«

Omenili ste, da naj bi na različne načine nosila vaša krajevna skupnost obeležje Staneta Severja.

»O tem smo se že pogovarjali na svetu krajevne skupnosti in v družbenopolitičnih organizacijah je rekel predsednik sveta Ivo Horvat.« Dogovorili smo se, da bomo postavili spomin-

ske obeležje Stanetu Severju. Trenutno še ocenjujemo, kje bi bilo njegovo mesto. Kolikor vem, so se na predsedstvu krajevne konference Socialistične zveze obvezali, da bodo obiskali ženo pokojnega velikana slovenske gledališke besede in jo poprosili za najrazličnejšo dokumentacijo o njegovem življenju. S fotografijami in drugimi oblikami ilustracij želimo obogatiti naše skupne prostore na Tbilisjski 22 a.«

Strokovna sestava komisij

»Tako kot smo zasnovali svet krajevne skupnosti,« je potegnil vzporednico predsednik Ivo

Horvat, smo zbrali tudi posamezne komisije. Odločili smo se, naj bodo v vseh izvršilnih in strokovnih telesih strokovnjaki. To lahko trdimo za stanovanjsko-komunalno komisijo, za komisijo za varstvo naravnega okolja in urejanje naselij, komisijo za zdravstveno, socialno in otroško varstvo, komisijo za izobraževanje, kulturo in telesno kulturo in druge. Komisije so zasedene petinšestdeset odstotno. Računamo, da bomo do konca februarja popolnili vse komisije. To pa bo sorazmeroma hitro, saj smo pričeli z delom z letošnjim 1. januarjem.

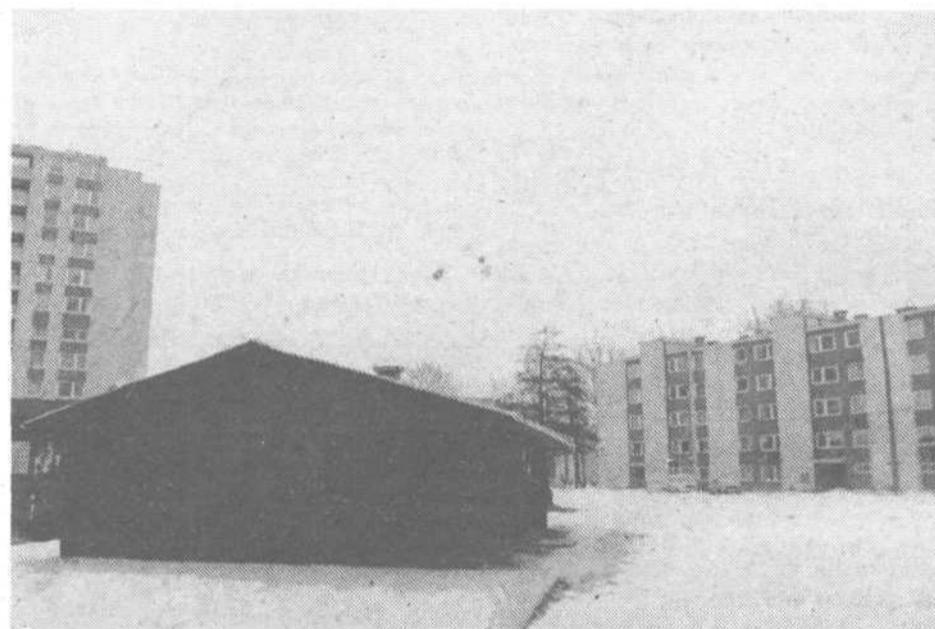
Pravkar pa potekajo tudi priprave na poživitev ulične samouprave in aktiviranje hišnih svetov. To je nujno tudi zaradi učinkovitega uresničevanja novega zakona o stanovanjskih razmerjih. Na razširjenem posvetu o tej problematiki smo ugotovili, da strokovne službe stanovanjske skupnosti ne dajejo dobrih, strokovnih nasvetov, ki bi jih lahko uporabili organi hišne samouprave. Ko pravim strokovna služba v stanovanjski skupnosti, je vsakemu jasno, da mislim na delavce stanovanjske skupnosti, ki naj bi obvladali strokovna področja, na katerih delajo. Žal pa te nimajo primernih delavcev. Zato smo mi na posvetu predlagali, naj bi v teh skupnostih združevali delavci res pravno, ekonomsko, gradbeniško usposobljeni delavci.«

Povsod ista pesem

Kljub temu, da je območje KS Stane Sever takorekoč še povsem sveže, pa tudi oni tarnajo o slabi komunalni urejenosti. Tej botrujejo tudi gradbeniki, ki po svoji odelitvi pustijo za seboj kup nerešenih težav. Te sveže pomanjkljivosti pa dopolnjujejo še mnoge dolgotrajne nerešenosti. Mednje sodijo predvsem madakadmske ceste, ki so močno poškodovane. O kritičnem stanju na Cesti II. cesarjev, Cesti v gorice in Kančevi ulici je mogoče napisati le to, da kličejo po nujnih obnovah in asfaltiranju. Krajevna skupnost bo to skušala rešiti po svojih močeh.

Krajevna skupnost Stane Sever s svojimi družbenopolitičnimi organizacijami je torej v prvem zaletu reševanja svojih pomanjkljivosti, neurejenosti. Krajanji so v slabem letu začutili, da je resnično le od njih odvisno, koliko bodo znali odpraviti nevednosti, s katerimi se srečujejo v blokovni stanovanjski gradnji, pa tudi na območju posamičnih stanovanjskih hiš. Zato je razumljiva pobuda iz petega kroga obiskov v krajevnih skupnostih, naj se frontna organizacija čim bolj približa vsem krajanom in jih organizirano vodi k oblikovanju enotne, delovne, kolektivne temeljne samoupravne skupnosti.

STANE JESENOVEC

V tej hiši so prostori nove KS

IZ TTL

Cigarete želijo na tuje

Tobačna tovarna Ljubljana je s svojim deležem v družbenem proizvodni občine Vič-Rudnik pomemben dejavnik in tudi kot zaposlovalec delovne sile. Enako je s tobačno industrijo v celotni državi, vendar ta še nima svojega, pravega mesta. O tem v zadnjem času vse več razmišljajo v TTL in tudi drugi tobačni proizvajalci in pridelovalci. Tobačna industrija bi v sedanjem gospodarskem položaju lahko bistveno pripomogla k boljši plačilni devizni bilanci, vendar bi bilo za to treba spremeniti nekatere ustaljene relacije, o čemur pa bodo morali razmišljati ne le v tobačnih tovarnah, temveč tudi v državni administraciji.

Sedaj naša tobačna industrija in pridelovalci tobaka predvsem izvažajo surovino: tobak. Ta izvoz je dokaj konstanten, malce ga vsako leto povečajo, vendar do bistvenih premikov ne bo prišlo, dokler ne bo večjih vlaganj v pridelovanje orientalskih tobakov, ki so iskani. Res je tu že velika konkurenca afriških in daljnovzhodnih dežel, vendar bi bilo mogoče tu narediti še marsikaj, za kar pa je potreben denar.

V tobačni industriji in TTL uspejo večkrat skleniti trenutne komercialne posle, ko izvozijo cigarete. Dolgoročno usmeritev v to ni možna, saj države ščitijo domače proizvajalce s stako visokimi carinami, da se to ne spleča. Možno pa

bi bilo sodelovanje s tujimi partnerji in skupnimi vlaganji. Za to je zanimiv predvsem vzhodni trg in še letos bodo v TTL začeli raziskovati možnosti, ki bi se ponudile v vzhodnih državah. Povsem neizkoriščeno področje je tretji svet.

Lani je TTL zamudila priložnost, da bi v Afriki prodala licenco in tehnologijo za cigarete, saj ni imela na mednarodnih razmerah borbnih 4 milijarde starih dinarjev, ki pa so za TTL že pravcato bogastvo. Tako je šel posej po zlu in dokler bo takšno stanje kot je, tudi na tretji svet ni računati.

To je velika škoda, saj ima TTL in naša tobačna industrija sploh velike možnosti izvoza in to predvsem: licenc, tehnologije, prenosa znanja preko šolanja itd. Tobačna tovarna in TTL imajo bogato tradicijo, več kot stoletne izkušnje in so eden naših industrijskih prvenecov. Zato naša tobačna industrija nima nič manj izkušenj kot zahodne, ki pa izredno uspešno prodirajo na različna tržišča. Za vse to pa je potreben denar. »Zahodne firme razpolagajo recimo za reklamo s takšnimi denarji, ki se nam zdijo pravilne vsote. S takšnim je težko tekmovali in zato bi morala naša tobačna industrija razpolagati le z več denarja, če bi hoteli izvažati. Možnosti imamo, ovira je sedaj le kapital,« pravi generalni direktor TTL inž. Janez Čemažar.

V zahodnih deželah je pravcati alarm, če katera od tobačnih tovarn posluje z manj kot 20 odstotki profita. Naše tovarne tobačne stroke pa nimajo v poprečju več kot 4 odstotke denarja, ki ga označijo zahodnjaki kot profit. Rekordni profit pa je bil le enkrat 12 odstotkov. Tobačnim tovarnam torej ostane pre malo, da bi se lahko širile in prodirale na tuje trge. Konkurenca na domačem trgu pa je povsem nesmiselna in tratenje moči, saj gre le za medsebojno odžiranje kadilcev, medtem ko je končno število kadilcev (brez »prirastka« mladih) ves čas enako. Nujen je prodor na tuj trg saj bi s tem pridobila ne le domača industrija, temveč tudi država. To pa pomeni, da bi moralo ostati tobačnim tovarnam več denarja.

Vprašanje je, če so višje cene (ne davek!) rešitev in pravi prijem, res pa je, da imamo pri nas cigarete zelo poceni v primerjavi z drugimi deželami in da drugod primerjajo neke obdavčitev bencina in cigaret in obstoja določeno sorazmerje med cenami teh artiklov. Tega pa pri nas ni, saj imamo enega najdražjih bencinov in najcenejših cigaret, kar pa glede na sorazmerje je govori v korist dražjih cigaret, ki bi prinesle več denarja tovarnam, da bi lahko prodirale na tuje.

MILOVAN DIMITRIČ

Zakaj tako?

Iz izkušenj drugih bralcev vemo, da v glasilo najprej poiščete prispevke iz svojega kraja. Zato nas včasih tudi pokarate, če bolj poredko pridemo v vašo krajevno skupnost. Saj nas razumete, da komaj v enem letu obiščemo in zabeležimo problematiko in uspehe vseh osemtridesetih krajevnih skupnosti naše občine, kajne? Žal pa nekateri te objektivne pogoje uporabljajo tudi za izgovor. Že dvakrat smo skušali privabiti v razgovor predstavnike krajevne skupnosti Rožna dolina, pa nam to še vedno ni uspelo. Če so nedavno dejali, da novinarji o njih vedno pišejo slabo, pa so se zadnjikrat izgovorili, da že dosedaj nismo pisali o njih, pa je vseeno, če tudi tokrat ne. Nenavaden odgovor enega izmed odgovornih oseb krajevne samouprave. Ne oporekamo, da v »Rožnodolske novice« niso zanimive, informativne in primerne za delovne ljudi in občane te krajevne skupnosti. Menimo pa, da se informiranje ne prične in konča za mejami domače krajevne skupnosti, ampak je zaželjeno, da se srečuje tudi z občinskimi in mestnimi mejami. Zato, če želite krajanji Rožne doline večkrat prebrati to ali ono zanimivost iz vaše krajevne skupnosti, poiščite krivca v svojih in ne v novinarskih vrstah.

